

РЕШЕНИЕ

№ 2706

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2079** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния Кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на „Домус Мекс България“ ЕООД, чрез адв. М., срещу мълчалив отказ на главния архитект на СО да одобри изменение на регулационния план за УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, кв.33А, местност „жк.Л. 2“, СО, и изменение на уличната регулация между о.т.314 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.316, чрез създаване на нов УПИ I-505,673,676,677 с по-голяма площ и ново трасе на улицата съгласно приложения към заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. проект на жалбоподателя.

Жалбоподателят посочва, че исканото изменение в уличната регулация е допустимо, защото същата не е приложена в цялост. Имоти 507 и 677 попадат в уличната регулация, но от тях само за имот 507 е издадена заповед за отчуждаване. Определеното обезщетение не е платено, поради което със заповед № СОА23-РД43-2 от 03.07.2023г. заповедта за отчуждаване на този имот е отменена. Няма такава процедура и за другия имот – 677. Поради това и на основание чл. 134, ал.2, т.1 от ЗУТ на 08.01.2024г. жалбоподателят е подал искане за изменение на действащия ПУП. На следващо място процесната улица не е първостепенна и попада в зона Смф – 60% плътност и 3,5 Кинт според ОУП, което дава възможност за процесното изменение. Въпреки това главният архитект на СО не е процедирал искането в едномесечния срок по чл. 135, ал.3 от ЗУТ. Поради това жалбоподателят претендира отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на главния архитект на СО за изрично произнасяне. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - главния архитект на СО, редовно уведомен, в становище от 26.02.2024г. оспорва жалбата. Твърди, че по заявлението е изискано становище от кмета на район „Л.“ с оглед предвиденото изменение в уличната регулация. До момента не е получен отговор, но не е налице мълчалив отказ с оглед предприетото действие. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В осз на 11.04.2024г. прави възражение за прекомерност.

Съдът, след като съобрази наведените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Съгласно нотариален акт № 15, том I, рег. № 202, нот.дело №12 от 08.03.2006г. жалбоподателят се легитимира като собственик на ПИ 964 с площ от 530 кв.м., ПИ 1223 с площ от 3422 кв.м., ПИ 1439 с площ от 1192 кв.в., и идеални части от ПИ 1101, 1157 и 866. Съгласно договор за доброволна делба № 89, том I, рег. № 2950 от 27.06.2006г. жалбоподателят се легитимира като собственик на три дворни места, както следва: ПИ 1618 с площ от 2555кв.м., ПИ 1616 с площ от 3029 кв.м. и ПИ 1620 с площ от 293 кв.м. – и трите от кв.33а по плана на [населено място], местност „Л.-2“. Видно от скица на л. 37, посочените ПИ попадат в УПИ I-964, 1101,1157,1223,1439 и улица от изток. Видно от комбинирана скица на л. 29, посочените ПИ попадат в имоти с идентификатори 68134.4356.673, 676, 677 и 507, скици на които са приложени на л. 48-52. Имоти 1616 и 1620 попадат в улици съгласно действащия ПУП, одобрен с решение на СОС № 59 по протокол № 24 от 30.03.2001г., изменен със заповед № РД-09-50-952 от 28.09.2005г. на главния архитект на С..

Със заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. жалбоподателят е поискал одобряване на проект за изменение на действащия план за регулация (ПР) и за улична регулация (П.) за имоти с идентификатори 68134.4356.673, 676, 677 и 507 като са приложили документи за собственост и проект. Видно от техническото задание към проекта, се предвижда създаване на нов УПХИ I-507,673,676,677 за жил.строителство, магазини, общ.строителство и трафопост от кв.33а с графична площ от 7545 кв.м. В уличната регулация между о.т.316 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.314 по границите на имотите в североизточна посока се увеличава ширината на тротоара от 3 на 4,7м, а в източна посока се намалява ширината на улицата и тротоара по границите на имоти 507 и 677, тъй като в тези части уличната регулация не е приложена.

С писмо от 16.01.2024г. заявлението е изпратено на кмета на район „Л.“, СО с молба за становище по исканото разрешение за изменение на ПУП и уточняване започнати ли са отчуждителни процедури към момента. Тъй като не е получен отговор, е изпратено повторно писмо със същото искане на 16.02.2024г. Няма данни да е постъпил отговор на искането. Срокът по чл.135, ал.3 от ЗУТ е изтекъл на 08.02.2024г. Жалбата е подадена на 20.02.2024г.

По делото е изслушано заключение на СТЕ, според което имотите на жалбоподателя според ОУП попадат в устройствена зона Смф с макс.плътност на застр.60%, макс.Кинт 3,5, мин. озеленена площ 40%. Действащият ПУП е по заповед № РД-09-50-952 от 28.09.2005г. на главния архитект на С.. С него е променена регулацията и предназначението на имотите в кв.33а спрямо тези по ПУП, одобрен с решение на СОС № 59 по протокол № 24 от 30.03.2001г. 4-те имота са обединени в УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, улицата между кв.33а и кв.33б е широка 20м, с 2 тротоара по 2 м и пътно платно от 16м с уширения за паркиране. Улицата между кв.33а и кв.26 е широка 21 м, с 2 тротоара от 2 м и 5 м и пътно платно от 14м с уширения за паркиране към кв.33а. Улиците са изпълнени на място съобразно

предвиденото в действащия ПУП. Исканото изменение цели новият УПИ да се постави в съответствие с имотните граници на ПИ на жалбоподателя, като поради го-големия му размер, улиците са с ново трасе, а тази по о.т.314 до о.т.315 е с по-малък размер. По делото няма данни за отчуждаване на имоти 507, 676 и 677. Улицата между о.т.316 до о.т.315 е „ген. М. С.“ и е събирателна улица от V клас, улицата между о.т.315 до о.т.314 е обслужваща улица от VI клас – и двете са част от второстепенната улична мрежа. Исканото изменение в ПР и П. отговарят на предвижданията по ОУП.

Ответникът е представил заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г., с т. 1.27 от която кметът на СО е възложил на главния архитект на СО да разрешава или да отказва със заповед изработване на проект за изменение на действащ ПУП на основание чл. 135, ал.3 от ЗУТ.

Изложените фактически констатации мотивират следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което е пряко засегнато от оспорения мълчалив отказ съгласно чл.135, ал.1 във връзка с чл.131, ал. 1 и ал.2, т.1 от ЗУТ. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.2 от АПК във връзка с чл.135, ал.3 от АПК и е допустима. Разгледана по съществото, същата е основателна по следните съображения:

Заявлението за изменение на ПУП е подадено до компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, на основание чл. 135, ал.1 във връзка с §1, ал.3 от ЗУТ съгласно т. 1.23 и т.1.27 от заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г. на кмета на СО.

Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължението да се произнесе по направено пред него искане. Предвид разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, този отказ представлява индивидуален административен акт и е изцяло приравнен към изричния такъв. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол. Съгласно трайната практика на ВАС по жалба против мълчалив отказ на административен орган, вкл. и на орган от местното самоуправление, да издаде искания административен акт, съдът се произнася по законосъобразността му, предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право като изхожда от предполагаемите съображения, мотивирали административния орган да не уважи искането. За разлика от изричните актове по чл. 21 от АПК, мълчаливият отказ не просто се приема за административен акт, но по силата на законовата фикция се счита за изричен такъв и издаден при спазване на производството и формата по издаването му. За да прецени дали в конкретния случай е налице поддържания от жалбоподателя мълчалив отказ, съдът следва да съобрази изпълнени ли са изискуемите предпоставки на закона. При преценка на материалната законосъобразност на обжалвания мълчалив отказ, е необходимо да се установи наличието, респ. липсата на предвидените в закона обстоятелства, налагащи издаване на заявения административен акт.

С оглед нормата на чл. 135, ал. 3 ЗУТ, Главният архитект на СО дължи изрично произнасяне и следва да издаде административен акт, тъй като е единствено компетентният административен орган, който законосъобразно би могъл да го издаде, или мотивирано и изрично да откаже издаването на акт с исканото съдържание. Като не се е произнесъл с изричен административен акт по заявлението на жалбоподателя от 08.01.2024г. главният архитект на СО е формирал предвидената в чл. 58 АПК правна фигура на мълчаливия отказ, без същата да е предвидена в производството по

чл. 135, ал. 3 ЗУТ.

В случая не се касае за разрешение за изработване на проект за ПУП, а за разрешение за изработване на проект за изменение на вече одобрен ПУП на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ. Касае се за мотивирано произнасяне по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, което е административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ "Лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината", а съгласно ал. 2 на разпоредбата "Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му". Това е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за ПУП, дори не е необходимо да е посочено основанията за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. В настоящата хипотеза е направено искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ с представена скица - предложение по ал. 2 на разпоредбата, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт. /Виж Р № 12095 ОТ 25.11.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 6132/2021 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 9737 ОТ 25.06.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 217/2019 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 7186 ОТ 31.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 1278/2018 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 5786 ОТ 19.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 9416/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/. Когато предмет на оспорване е мълчалив отказ по заявление да се разреши изработване на проект за изменение на ПУП /в т.ч. и изричен отказ/ съдът няма задължение да изследва по същество наличието на материалноправните предпоставки, правните основания за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП-ПРЗ, а именно основанията по чл. 134, ал.1 и 2 ЗУТ. Правното основание не е задължителен елемент, но органът може да го посочи като изискване при изработване на проекта за ПУП. /В този смисъл Р № 10897 ОТ 28.10.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 7304/2021 Г., II ОТД. НА ВАС/. Това е предмет на проверка в следващия етап от развитие на административното производство, когато бъде издадена заповед за одобряване на проект или за отказ за изменение на ПУП-ПРЗ. В този предварителен етап, който подготвя същинското производство по изработване на проект за изменение на ПУП, предмет на проверка са обстоятелствата по чл. 135, ал. 1, 2 и 4 ЗУТ, а именно: дали искането /заявлението/ е направено от заинтересовано лице по чл. 131 ЗУТ, има ли приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП, има ли становище на главния архитект на общината по чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ. В предварителната процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, които служат за основание за издаване на окончателната заповед за одобряване изменение на ПУП.

В конкретната хипотеза заявлението е подадено от лице по чл.131 от ЗУТ /чл. 135 ал.3 вр с ал.1 ЗУТ/, към него е приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП – ПР и П. /л. 30/, както и техническо задание за проектиране. Поискано е процедиране на промяна в ПУП с цел урегулиране на имотите на жалбоподателя като регулационните граници съвпадат с имотните; предложено е отреждане в нов УПИ I – 507,673,676,677 като е премахнат част от тротоар на [улица] и е намален размера на улицата между о.т.315 и о.т.314. Съдът констатира, че липсва становище по чл.135, ал.4, т.1 от ЗУТ от главния архитект, но това не

рефлектира върху законосъобразността на градоустройствената процедура, защото процесният мълчалив отказ е издаден именно от главния архитект на СО, въз основа на предоставени му функции по ЗУТ, тоест отказът е издаден от същия орган, който съгласно цитираната разпоредба следва да даде становище. Във връзка със задължението на съда да направи преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, същите са установени от заключение на СТЕ, чиито фактически установявания съдът кредитира като обективно и компетентно дадени. Вещото лице установява, че част от новия УПИ попада в [улица] – о.т.314. По делото обаче няма данни имотите, попадащи в тази улица, да са отчуждени в сроковете по чл. 208, ал.1 от ЗУТ. Напротив, заповед № СОА22-РД40-142 от 03.11.2022г. на кмета на СО за отчуждаване на ПИ 507 е отменена със заповед №СОА23-РД43-2 от 03.07.2023г. на кмета на СО.

Неоснователни са възраженията на ответника, че е предприел действия по произнасяне, като е поискал становище на кмета на района. Представянето на такова не е сред предпоставките, предвидени от нормативния акт, поради което изчакването му необосновано е забавило дължимото изрично произнасяне.

С оглед горното оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, следва да се отмени и преписката да се изпрати на административния орган със задължителни указания съгласно изложените по-горе мотиви.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя по арг. от чл. 143 ал.1 АПК се дължат разноски в размер на 10 лв. д.т., 400 лв. депозит за в.л. и 1500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по банков път съгласно платежно нареждане на л. 84. Неоснователно е възражението на ответника за неговата прекомерност, тъй като същото е близо до минимума по чл.8, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Главен архитект на Столична община да се произнесе по заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. на „Домус Мекс България“ ЕООД, с което е поискано изменение на регулационния план за УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, кв.33А, местност „жк.Л. 2“, СО, и изменение на уличната регулация между о.т.314 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.316.

ИЗПРАЩА преписката на Главен архитект на Столична община за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Домус Мекс България“ ЕООД разноски в размер на 1910 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

